

Evangelí del dilluns de la setmana XXI de durant l'any: despertadors dels desitjos de santedat

Evangelí i comentari del dilluns de la setmana XXI de durant l'any. “Ai de vosaltres, escribes i fariseus hipòcrites, que tanqueu el Regne del cel als homes!”. Tots els cristians som cridats a fer present entre les persones que ens envolten l'amor del Pare i a despertar als cors els desitjos de respondre'n generosament.

Evangelí (Mt 23, 13-22)

Ai de vosaltres, mestres de la Llei i fariseus hipòcrites, que tanqueu a la gent l'entrada del Regne del cel!
Vosaltres no hi entreu ni permeteu que hi entrin els qui voldrien entrar-hi.

Ai de vosaltres, mestres de la Llei i fariseus hipòcrites, que recorreu mar i terra per guanyar un sol prosèlit i, quan el teniu, el feu mereixedor de l'infern el doble que vosaltres!

Ai de vosaltres, guies cecs, que dieu: “Si algú fa una prometença jurant pel santuari, no està obligat a res; però si la fa jurant per l'or del santuari, queda obligat”! Estúpids i cecs! Què és més important: l'or que hi ha al santuari o el santuari que fa sagrat l'or? I dieu encara: “Si algú fa una prometença jurant per l'altar, no està obligat a res, però si la fa jurant per l'ofrena que hi ha damunt l'altar, queda obligat.” Cecs! Què és més

important: l'ofrena de damunt l'altar o l'altar que fa sagrada l'ofrena? Per tant, qui fa una prometença per l'altar, jura per l'altar i per tot el que hi és ofert, i qui fa una prometença pel santuari, jura pel santuari i per aquell qui hi resideix, i qui fa una prometença pel cel, jura pel tron de Déu i per aquell qui hi seu.

Comentari

Durant els dies vinents llegirem a l'Evangelí els set retrets que Jesús fa contra el capteniment d'escribes i fariseus. Cadascuna d'aquestes queixes comencen per l'expressió “Ai de vosaltres!” i reflecteixen el dolor de Jesucrist per la duresa de cor dels homes.

Els parla amb força i claredat. No per humiliar-los públicament, sinó perquè vol profundament que es

converteixin, que descobreixin la bellesa de l'amor de Déu.

Aquells homes estaven cridats a ésser pastors del poble, a estimar tothom amb el cor, el cos i l'ànima, tenir-ne cura de les necessitats materials i espirituals; viure per a ells i esdevenir mediadors entre la fondària de l'amor de Déu i la fondària humana. Ben al contrari, però, van esdevenir mers assalariats, guies cecs.

També els cristians, tots sense excepció, som cridats a fer present l'amor del Pare entre les persones que ens envolten i a despertar als cors els desitjos de respondre'n generosament.

Karol Wojtyla, futur sant Joan Pau II, assenyalava l'any 1960: "Tot home està cridat, d'una manera o d'una altra, a la paternitat o maternitat espiritual, senyals de maduresa interior de la seva persona. És una

vocació inclosa a la crida evangèlica a la perfecció de la qual el Pare és el suprem model. L'home adquireix, per tant, la semblança més gran amb Déu quan arriba a ser pare o mare espiritual” [1].

Jesucrist ens vol donar la seva llum i força per ésser en aquest món despertadors dels desitjos de santedat, comunicadors d'optimisme i esperança; en definitiva, un signe de la seva misericòrdia.

[1] Karol Wojtyła, *Amor y responsabilidad*, Ed. Razón y Fe, Madrid, 1978 (3a ed.), pàg. 134.

Luis Cruz / Photo: Reshot

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangelis-dilluns-de-la-setmana-xxi-de-durant-lany-despertadors-dels-desitjos-de-santedat/> (13/03/2026)